

„První přestupek. Buď dochvilný.“

Pierre očividně spěchal do jídelny, jen co zaslechl zazvonit k obědu.

Hádejte, co máme dobrého?

Kdyby měl připravovat jídlo on, tak by strava určitě byla **zábavnější**. Sice bychom nejedli **steaky**, ale i tak by to bylo **lepší**, než co nám naservírovali.

Sledujte: ti podivní týpci stáli za pultem a připravili něco **velice speciálního** pro ty, co byli potrestáni.

Ne? Proč si nedat silný vývar z hlíny?
A co štěrkový sendvič? A smažené pavoučí nožky?
Pořád nic?

Přejdeme tedy rovnou k dezertu: **koláč ze slizouna**.

Dobrá, pochopili jsme. Je snadné pochopit, kam až chtějí zajít. Chtějí nás **zocelit**, abychom byli připraveni na bitvy, které přijdou. Nutí nás, abychom **dávali pozor**, abychom si vše zapamatovali, abychom nedělali chyby. Jednoho dne nám to může **zachránit život**. Víím to.

Ale... trochu už to přehánějí, nebo ne?

Ostatně průměrný věk studenta je **12 let**.

Jasně, nemáme už na výšku jen **jeden blok**... a golemové nám netrhají kytky, když se nudí... **ale pořád jsme ještě děti**.

Nebo snad ne?

Pro Pierra to ale **asi neplatí**. Během hodiny běhu na něho **nepřestávali křičet**.